

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/1846 HATÁROZATA

(2016. július 4.)

a Magyarország által végrehajtott SA.41187 (2015/C) (korábbi 2015/NN) számú, a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulásáról szóló intézkedésről

(az értesítés a C(2016) 4049. számú dokumentummal történt)

(Csak a magyar nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett rendelkezéseknek megfelelően felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾ és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) A Bizottság 2015 márciusában tudomást szerzett a Magyarország által a dohányipari vállalkozásokra kivetett új egészségügyi hozzájárulásról. A Bizottság 2015. április 13-i levelében tájékoztatást kért Magyarországtól az intézkedésről, és egyúttal arról tájékoztatta a magyar hatóságokat, hogy mérlegeli a 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 11. cikkének (1) bekezdése szerinti felfüggesztő rendelkezésről szóló határozat meghozatalát.
- (2) Magyarország 2015. május 12-i levelével válaszolt e tájékoztatáskérésre. Magyarország azonban nem tett észrevételt arra vonatkozóan, hogy a Bizottság adott esetben felfüggesztő rendelkezést írhat elő.
- (3) 2015. július 15-én a Bizottság tájékoztatta Magyarországot, hogy a dohányipari vállalkozásokra kivetett egészségügyi hozzájárulás tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat). A Bizottság egyúttal az eljárás megindításáról szóló határozatban elrendelte a szóban forgó intézkedés azonnali felfüggesztését.
- (4) Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság a határozatban felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket az intézkedéssel kapcsolatban.
- (5) A Bizottsághoz két érdekelt féltől érkeztek észrevételek. A Bizottság ezeket az észrevételeket 2015. október 20-án továbbította Magyarországnak, és lehetőséget adott rá, hogy Magyarország válaszoljon ezekre.. Magyarország az észrevételekre nem válaszolt.

2. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

- (6) A Magyar Országgyűlés 2014. december 16-án fogadta el a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló, 2014. évi XCIV. törvényt (a továbbiakban: a törvény). A törvény „egészségügyi hozzájárulás” néven adót vet ki a dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó éves

⁽¹⁾ HL C 277., 2015.8.21., 24. o.

⁽²⁾ A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

⁽³⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

árbevételre, amely a vállalkozásokat terhelő meglévő magyarországi adók – így különösen a társasági jövedelemadó – mellett alkalmazandó. Az adót a dohánytermékek adóraktár-engedélyeseire, importálóira és bejegyzett kereskedőire vetik ki. A törvény kinyilvánított célja, hogy az egészségügyi szolgáltatások színvonalának növelése érdekében forrásokat biztosítson az egészségügyi rendszer finanszírozásához.

- (7) Az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó az adóévet megelőző évben a dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó éves árbevétel után fizetendő, feltéve, hogy az e tevékenységekből származó árbevétel elérte a vállalkozás összes éves árbevételének 50 %-át. A törvény nem rendelkezik a költségek levonásáról, eltekintve az adóévben végzett bizonyos beruházások költségétől. Az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó progresszív jellegű. Az alkalmazandó hozzájárulás az adóalany éves árbevételének nagyságától függően a következő:
- az árbevétel 30 milliárd HUF alatti része után: 0,2 %, de legalább harmincmillió forint,
  - az árbevétel 30 milliárd és 60 milliárd HUF közötti része után: 2,5 %,
  - az árbevétel 60 milliárd HUF-t meghaladó része után: 4,5 %.
- (8) A törvény 6. §-ának (6) bekezdése szerint az egészségügyi hozzájárulásból származó adófizetési kötelezettség legfeljebb az egyébként fizetendő hozzájárulás 80 %-ig csökkenthető, ha a vállalkozás olyan beruházásokat végez, amelyek megfelelnek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdésének 7. pontjában megállapított meghatározásnak⁽⁴⁾. Az adófizetési kötelezettség az adóévben beruhásként elszámolt összeg 30 %-ának és a beruházás megvalósításához igénybevett állami vagy uniós támogatások összegének pozitív különbözetével csökkenthető.
- (9) A törvény úgy rendelkezik, hogy az adóbevallást 2015. június 30-ig kell benyújtani, és az egészségügyi hozzájárulás címén fizetendő adót az e határidőt követő 30 napon belül kell megfizetni.
- (10) A törvény 2015. február 1-jén lépett hatályba, és eredeti változata szerint átmeneti jelleggel, 2015. december 31-ig kellett volna alkalmazni/lett volna hatályos. 2015. június 24-én a Magyar Közlönyben megjelent a törvény módosítása, amely az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adót állandósította.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS

3.1. A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának indokai

- (11) A Bizottság azért indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel arra az előzetes következtetésre jutott, hogy az egészségügyi hozzájárulás progresszív szerkezete (az adókulcsok és az árbevételi sávok), valamint az adófizetési kötelezettség bizonyos beruházások megtételéhez kötött csökkentésére vonatkozó rendelkezések (a továbbiakban együttesen: a vitatott intézkedések) jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást képeznek.
- (12) A Bizottság úgy vélte, hogy a törvényben előírt progresszív adókulcsok különbséget tesznek a vállalkozások között azok árbevétele alapján, és szelektív előnyben részesítik az alacsony árbevétellel rendelkező tehát kisebb méretű vállalkozásokat. A Bizottság nem volt meggyőződve arról, hogy a nagyobb árbevétellel rendelkező vállalkozások olyan mértékben képesek befolyást gyakorolni a termékipiacra és a dohányzással összefüggésben annyival nagyobb káros egészségügyi hatást okoznak, ami indokolná a progresszív adókulcsok alkalmazását, ahogyan azzal a magyar hatóságok érveltek.
- (13) A Bizottság továbbá azon a véleményen volt, hogy az adófizetőnek a beruházások megtételéhez kötött adókötelezettség-csökkentési lehetősége szelektív előnyben részesíti azokat a vállalkozásokat, amelyek már elvégezték ezeket a beruházásokat. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a vállalkozás gyártási és kereskedelmi kapacitásainak növelésére irányuló beruházásokhoz kötött adókötelezettség-csökkentési lehetőség nem tűnik összhangban állni az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó kinyilvánított céljával, azaz az egészségügyi rendszer forrásainak biztosításával és az egészségügyi ellátás színvonalának emelésével, tekintve, hogy a dohányzás kiemelkedő szerepet játszik számos betegség kialakulásában, és jelentősen hozzájárul az egészségügyi kiadások emelkedéséhez.

⁽⁴⁾ E törvény szerint „beruházás”: a tárgyi eszköz beszerzése, létesítése, saját vállalkozásban történő előállítás, a beszerzett tárgyi eszköz üzembe helyezése, rendeltetészerű használatbavétele érdekében az üzembe helyezésig, a rendeltetészerű használatbavételig végzett tevékenység (szállítás, vámkezelés, közvetítés, alapozás, üzembe helyezés, továbbá mindaz a tevékenység, amely a tárgyi eszköz beszerzéséhez hozzákapcsolható, ideértve a tervezést, az előkészítést, a lebonyolítást, a hiteligénybevételt, a biztosítást is); beruházás a meglévő tárgyi eszköz bővítését, rendeltetésének megváltoztatását, átalakítását, élettartamának, teljesítőképességének közvetlen növelését eredményező tevékenység is, az előbbieken felsorolt, e tevékenységhez hozzákapcsolható egyéb tevékenységekkel együtt.

- (14) A Bizottság ezért arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a vitatott intézkedéseket a jelek szerint nem indokolja sem az adórendszer jellege, sem annak általános felépítése, és az intézkedések nem egyeztethetők össze a belső piaccal.

3.2. Az érdekelt felek észrevételei

- (15) A Bizottság két érdekelt féltől kapott észrevételeket, akik üdvözölték az eljárás megindításáról szóló határozatot, és egyetértettek a Bizottság állami támogatásra vonatkozó előzetes értékelésével. A felek aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy a törvény esetlegesen módosításra kerül, és a magyar hatóságok egyéb hasonló intézkedéseket fogadhatnak el.
- (16) Az egyik érdekelt fél hangsúlyozta, hogy a bizonyos beruházásokhoz kötött adókötelezettség-csökkentés kizárólag a magyarországi beruházásokra vonatkozna, mivel a magyar jövedékiadó-szabályozás értelmében csak a Magyarországon alapított és magyarországi ügyviteli központtal rendelkező vállalkozások jogosultak Magyarországon dohányterméket értékesíteni vagy gyártani. Ezért a törvény alkalmazásában figyelembe vehető beruházásokat vagy a magyar tulajdonban lévő magyar vállalkozások vagy a külföldi multinacionális cégek magyarországi leányvállalatai hajtják végre Magyarországon.

3.3. A magyar hatóságok álláspontja

- (17) A magyar hatóságok nem értenek egyet a Bizottság azon megállapításával, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül. Lényegében azzal érvelnek, hogy az intézkedések nem szelektívek. Az adókulcsok progresszivitása tekintetében a magyar hatóságok fenntartják, hogy a közterhek esetében az adóalap és az adómérték (ideértve a progresszív adókulcsok rendszerét) együttessen határozza meg a referenciakeretet, továbbá hogy azok a vállalkozások vannak azonos ténybeli helyzetben, amelyek ugyanakkora árbevétellel rendelkeznek. Ebben az értelemben az adósávokat alkalmazó progresszív adókulcsok rendszere alapján az ugyanolyan vetítési alappal rendelkező jogalanyok ugyanazon adókulcs alá tartoznak és a számított adó összege is azonos. Ezért a magyar hatóságok úgy vélik, hogy a progresszív adókulcsok rendszere nem hoz létre megkülönböztetést, mert az azonos jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozások ugyanazon adókulcs alá tartoznak, tehát az intézkedés nem szelektív.
- (18) A beruházáshoz kötött adókötelezettség-csökkentést illetően a magyar hatóságok azzal érvelnek, hogy a törvény nem tesz különbséget a beruházás típusa vagy értéke alapján, és nem tesz különbséget a beruházásokat végző gazdasági szereplők között. Az ugyanolyan értékű beruházásokat végrehajtó vállalkozások azonos jogi és ténybeli helyzetben vannak. A magyar hatóságok hangsúlyozzák, hogy a csökkentés/kedvezmény nem kizárólag a Magyarországon végrehajtott beruházásokra alkalmazandó, és annak kiszámításához minden beruházás értéke figyelembe vehető. A magyar hatóságok megjegyzik továbbá, hogy a beruházás értékének kiszámítása a beruházásnak a számviteli törvényben foglalt fogalmától és a beruházási érték ugyanazon törvény szerinti kiszámításától függ, ami túlmutat a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulásáról szóló törvény hatályán.

3.4. Magyarország észrevételei az érdekelt felek észrevételeivel kapcsolatban

- (19) Magyarország nem reagált az érdekelt felek által benyújtott és a 2015. október 20-i levélben számára továbbított észrevételekre.

4. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

4.1. Állami támogatás fennállása Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fennállása

- (20) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint „[h]a a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.
- (21) E rendelkezés értelmében tehát egy intézkedés a következő feltételek egyidejű teljesülése esetén minősül támogatásnak: i. az intézkedésnek az államnak betudhatónak kell lennie és azt állami forrásokból kell finanszírozni; ii. előnyben kell részesítenie a kedvezményezettet; iii. az előnynek szelektívnek kell lennie; és iv. az intézkedésnek torzítania kell a versenyt, vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie, és érintenie kell a tagállamok közötti kereskedelmet.

4.1.1. Állami források és az államnak való betudhatóság

- (22) Ahhoz, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősüljön, az szükséges, hogy állami forrásokból finanszírozzák, és az intézkedés a tagállamnak legyen betudható.
- (23) Mivel a vitatott intézkedések a Magyar Országgyűlés által hozott törvényen alapulnak, egyértelműen a magyar államnak tudhatók be.
- (24) Ami az intézkedést állami forrásokból való finanszírozását illeti, ha egy intézkedés eredményeként az állam lemond olyan bevételekről, amelyeket egyébként a szokásos körülmények között be kellene szednie egy vállalkozástól, ez a feltétel is teljesül⁽⁶⁾. Jelen esetben a magyar állam olyan forrásokról mond le, amelyeket egyébként be kellene szednie a kisebb árbevételű (tehát kisebb) vállalkozásoktól, ha azok ugyanakkora egészségügyi hozzájárulást volnának kötelesek fizetni, mint a nagyobb árbevételű (tehát nagyobb) vállalkozások.

4.1.2. Előny

- (25) Az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint a támogatás fogalma nemcsak a pozitív juttatásokat foglalja magában, hanem azokat az intézkedéseket is, amelyek különböző formában enyhítik a rendes körülmények között a vállalkozások költségvetésében megjelenő terheket⁽⁶⁾. Előny nyújtható a vállalkozás adóterheinek különféle csökkentésével, különösen az alkalmazandó adómérték, az adóalap vagy a fizetendő adó összegének csökkentésével⁽⁷⁾. Bár az adócsökkentési intézkedés nem jár állami források tényleges átruházásával, mégis előnyt biztosít, mivel a hatálya alá tartozó vállalkozásokat kedvezőbb pénzügyi helyzetbe hozza más adófizetőkénél, és eredményeképpen az állam elesik bizonyos bevételektől⁽⁸⁾.
- (26) A törvény progresszív adókulcsokat állapít meg, amelyek a dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó éves árbevételre alkalmazandók attól függően, hogy a vállalkozás árbevétele melyik sávba tartozik. Az említett adókulcsok progresszív jellege azzal a hatással jár, hogy a vállalkozás árbevételére kivetett adó százaléka progresszív módon emelkedik attól függően, hogy hány adósávba tartozik az adott árbevétel. Következésképpen az alacsony árbevételű (kisebb) vállalkozások lényegesen alacsonyabb átlagos adókulccsal adóznak, mint a magas árbevételű (nagyobb) vállalkozások. Ez a lényegesen alacsonyabb átlagos adókulcs enyhíti az alacsony árbevételű vállalkozások terheit a magas árbevételű vállalkozásokhoz képest, és ezért a Szerződés 107. cikk (1) bekezdés értelmében előnyt jelent a kisebb vállalkozások javára a nagyobb vállalkozásokkal szemben.
- (27) Az, hogy a törvény szerint a vállalkozások adókötelezettsége az adott adóévben végrehajtott beruházások esetében akár 80 %-kal csökkenthető, hasonlóképpen előnyt jelent azon vállalkozások számára, amelyek ilyen beruházásokat végeztek, mivel csökkenti az adóalapjukat és így az adóterhüket azon vállalkozásokhoz képest, amelyek nem tudják igénybe venni ezt a csökkentést.

4.1.3. Szelektivitás

- (28) Az intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében akkor szelektív, ha bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését előnyben részesíti. Az adóintézkedés formájában megvalósuló programok esetében a Bíróság megállapította, hogy az intézkedés szelektív jellegét elvileg háromlépcsős elemzés alapján kell értékelni⁽⁹⁾. Elsőként meg kell állapítani a tagállamban alkalmazandó közös vagy általános adózási rendszert: azaz a „referenciarendszert”. Másodsorban meg kell határozni, hogy egy adott intézkedés az említett rendszertől való

⁽⁵⁾ A C-83/98. P. sz., *Franciaország kontra Ladbroke Racing Ltd és Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:2000:248) 48–51. pontja. Hasonlóképpen állami támogatásnak minősülhet az olyan intézkedés, amely egyes vállalkozásoknak adócsökkentést vagy az egyébként esedékes adófizetések halasztását engedélyezi; lásd a C-78/08 – C-80/08. sz., *Paint Graphos és társai* egyesített ügyekben hozott ítélet 46. pontját.

⁽⁶⁾ A C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline* ügyben hozott ítélet (EU: C: 2001:598) 38. pontja.

⁽⁷⁾ Lásd a C-66/02. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU: C: 2005:768) 78. pontját; a C-222/04. sz., *Cassa di Risparmio di Firenze és társai* ügyben hozott ítélet (EU: C: 2006:8) 132. pontját; a C-522/13. sz., *Ministerio de Defensa és Navantia* ügyben hozott ítélet (EU: C: 2014:2262) 21–31. pontját. Lásd még az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (HL C 384., 1998.12.10., 3. o.) 9. pontját.

⁽⁸⁾ A C-393/04. és C-41/05. sz., *Air, Air Liquide Industries Belgium* egyesített ügyekben hozott ítélet (EU: C: 2006:403 és EU: C: 2006:216) 30. pontja, valamint a C-387/92. sz. *Banco Exterior de España* ügyben hozott ítélet (EU: C: 1994:100) 14. pontja.

⁽⁹⁾ Lásd például a C-279/08. P. sz., *Bizottság kontra Hollandia (NOx)* ügyben hozott ítéletet (EU:C:2011:551); a C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline* ügyben hozott ítéletet (EU: C: 2001: 598); a C-78/08 – C-80/08. sz., *Paint Graphos és társai* egyesített ügyekben hozott ítéletet (EU: C:2011:550), valamint a C-308/01. sz., *GIL Insurance* ügyben hozott ítéletet (EU:C:2004:252).

eltérésnek minősül-e, azaz különbséget tesz-e a rendszerből fakadó célok tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között. Ha a szóban forgó intézkedés nem jelent eltérést a referenciarendszertől, akkor nem szelektív. Ha azonban eltér attól (és ezért *prima facie* szelektív), akkor az elemzés harmadik lépésében meg kell állapítani, hogy a (referencia-) adórendszer jellege és általános felépítése igazolja-e az eltérést jelentő intézkedést⁽¹⁰⁾. Amennyiben a *prima facie* szelektív intézkedést a rendszer jellege vagy általános felépítése igazolja, az nem minősül szelektívnek, és ezért nem tartozik az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

4.1.3.1. Referenciarendszer

- (29) Jelen esetben a viszonyítási rendszer a dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó árbevétel után a vállalkozások által fizetendő külön egészségügyi hozzájárulás alkalmazása. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az egészségügyi hozzájárulás progresszív kulcsszerkezete nem képezheti a referenciarendszer részét.
- (30) Amint azt a Bíróság kimondta⁽¹¹⁾, nem mindig elegendő arra korlátozni a szelektivitás elemzését, hogy az adott intézkedés eltér-e az érintett tagállam által meghatározott referenciarendszertől, hanem értékelni kell azt is, hogy a tagállam a referenciarendszer határait következetesen vagy épp ellenkezőleg, egyértelműen önkényesen vagy részrehajlóan alakította-e ki, úgy, hogy bizonyos vállalkozásokat előnyben részesítsen. Ellenkező esetben ugyanis a tagállam ahelyett, hogy általános szabályokat írna elő, amelyek alól bizonyos vállalkozások számára kivételt biztosít, ugyanazt az eredményt az állami támogatásokra vonatkozó szabályok megkerülésével is elérhetné oly módon, hogy szabályait úgy alakítja ki és kombinálja egymással, hogy azok alkalmazása eltérő mértékű terheket ró a különböző vállalkozásokra⁽¹²⁾. Különösen fontos e tekintetben felhívni a figyelmet arra, hogy a Bíróság következetesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése nem okuk vagy céljuk szerint tesz különbséget az állami beavatkozások között, hanem hatásaik alapján határozza meg azokat, az alkalmazott módszerektől függetlenül⁽¹³⁾.
- (31) Bár a dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó éves árbevételre kivetett átalányadó alkalmazása megfelelő eszköz arra, hogy forrásokat biztosítson az egészségügyi rendszer finanszírozásához, a törvényben bevezetett progresszív adószerkezetet úgy tűnik, Magyarország szándékosan úgy alakította ki, hogy bizonyos vállalkozásoknak kedvezzen másokkal szemben. A törvénnyel bevezetett progresszív adószerkezet értelmében az adó fizetésére köteles vállalkozásokra különböző, 4,5 %-ig progresszív módon emelkedő adókulcsok alkalmazandók attól függően, hogy árbevételük melyik sávba tartozik. Következésképpen az egészségügyi hozzájárulás fizetésére köteles vállalkozásokra árbevételük szintjétől függően (attól függően, hogy árbevételük meghaladja-e a törvény által előírt küszöbértékeket) más és más átlagos adókulcs vonatkozik.
- (32) Mivel minden vállalkozásra különböző mértékű adó alkalmazandó, a Bizottság az egészségügyi hozzájárulás vonatkozásában nem tud egyetlen referenciakulcsot megállapítani. Magyarország sem mutatott be semmilyen konkrét kulcsot referenciakulcsként vagy „rendes” kulcsként, és nem fejtette ki azt sem, hogy miért lenne indokolt különleges körülmények miatt magasabb kulcsot alkalmazni a magas árbevételű vállalkozásokra, sem azt, hogy miért kellene alacsonyabb kulcsokat alkalmazni alacsonyabb árbevételű vállalkozásokra.
- (33) A törvényben bevezetett progresszív adókulcsszerkezet hatása tehát az, hogy a különböző vállalkozások méretüktől függően eltérő szintű adót fizetnek (a teljes éves árbevételük arányában kifejezve), mivel a vállalkozás által elért árbevétel bizonyos fokig összefügg az adott vállalkozás méretével. Ugyanakkor az egészségügyi hozzájárulás kinyilvánított célja az, hogy forrásokat biztosítson az egészségügyi rendszer számára és emelje az egészségügyi ellátás színvonalát Magyarországon, tekintettel arra, hogy a dohányzás kiemelkedő szerepet játszik számos betegség kialakulásában, és jelentősen hozzájárul az egészségügyi kiadások emelkedéséhez. A Bizottság úgy véli, hogy az egészségügyi hozzájárulás progresszív adókulcsszerkezete nem tükrözi a dohánytermék-kereskedők és -gyártók által az egészségre gyakorolt káros hatás és e szereplők árbevétele közötti kapcsolatot.
- (34) E célkitűzés fényében a Bizottság úgy véli, hogy az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett minden gazdasági szereplő összehasonlítható jogi és ténybeli helyzetben van, tekintet nélkül árbevételük szintjére, és Magyarország nem terjesztett elő meggyőző indokolást az ilyen típusú vállalkozások között az egészségügyi

⁽¹⁰⁾ A Bizottság közleménye az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról.

⁽¹¹⁾ A C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítélet (EU:C:2011:732).

⁽¹²⁾ Ugyanott, 92. pont.

⁽¹³⁾ A C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EU:C:2008:757) 85. és 89. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, valamint a C-279/08. P. sz., Bizottság kontra Hollandia (NOx) ügyben hozott ítélet (EU:C:2011:551) 51. pontja.

hozzájárulás kivetése révén történő különbségtételre. A Bizottság e tekintetben hivatkozik az alábbi (42)–(48) preambulumbekzdésre. Magyarország tehát szándékosan alakította ki oly módon az egészségügyi hozzájárulást, hogy önkényesen előnyben részesítsen bizonyos vállalkozásokat, azaz az alacsonyabb árbevételű (tehát kisebb) vállalkozásokat, míg másokat – a nagyobb vállalkozásokat – hátrányosan megkülönböztesse⁽¹⁴⁾.

- (35) A referenciarendszert tehát eleve szelektíven alakították ki, olyan módon, ami az egészségügyi hozzájárulás célja – azaz a magyar egészségügyi rendszer számára források biztosítása – fényében nem indokolt. Következésképpen a jelen ügyben a megfelelő referenciarendszer az egészségügyi hozzájárulás Magyarországon működő vállalkozásokra árbevételük alapján történő kivetése, anélkül, hogy a progresszív kulcsszerkezet e rendszer részét képezne.

4.1.3.2. Eltérés a referenciarendszertől

- (36) Második lépésben meg kell határozni, hogy az intézkedés eltér-e a referenciarendszertől, előnyben részesítve bizonyos olyan vállalkozásokat más olyan vállalkozásokkal szemben, amelyek a referenciarendszertől fakadó cél tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak.
- (37) A (31) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint, az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó sajátos célja forrás nyújtása az egészségügyi rendszer finanszírozásához és a magyarországi egészségügyi ellátás minőségének javítása. A (34) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint e célkitűzés fényében a dohánytermékek gyártásában és kereskedelmében érintett valamennyi gazdasági szereplőt hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévőnek kell tekinteni, méretétől és árbevételétől függetlenül.
- (38) Az egészségügyi hozzájárulás kulcsszerkezetének progresszív jellege tehát méreten alapuló különbségtélt eredményez a dohánytermékek magyarországi gyártására és kereskedelmére irányuló tevékenységet végző vállalkozások között.
- (39) A kulcsok törvényben megállapított progresszív jellege miatt az alacsonyabb sávokba eső árbevétellel rendelkező vállalkozásokra lényegesen alacsonyabb adó alkalmazandó, mint a magasabb adósávokba eső árbevétellel rendelkezőkre. Ennek eredményeképpen az alacsony árbevételű vállalkozásra lényegesen alacsonyabb marginális és lényegesen alacsonyabb átlagos adókulcsok vonatkoznak, mint a nagy árbevételű vállalkozásokra, következésképpen az azonos tevékenységek tekintetében lényegesen alacsonyabb mértékben adóznak. Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a törvénnyel bevezetett progresszív adókulcsszerkezet eltér a dohánytermékek magyarországi gyártásában és kereskedelmében részt vevő valamennyi gazdasági szereplőre kivetendő egészségügyi hozzájárulásból álló referenciarendszertől, és az alacsonyabb árbevételű vállalkozásoknak kedvez.
- (40) Hasonlóképpen, az, hogy a törvény értelmében a vállalkozások adókötelezettsége beruházások esetén akár 80 %-kal csökkenthető, hasonlóképpen különbséget tesz azon vállalkozások között, amelyek beruházásokat hajtottak végre, és azok között, amelyek nem hajtottak végre beruházásokat. Az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó fent kifejtett sajátos célja fényében azonban azok a vállalkozások, amelyek beruházásokat hajtottak végre, és azok, amelyek nem hajtottak végre beruházásokat, hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak, mivel az a tény, hogy a vállalkozás beruházásokat végez, semmiben sem csökkenti a dohányzás által okozott negatív externáliákat. Épp ellenkezőleg úgy tűnik, hogy a vállalkozás gyártási és kereskedelmi kapacitásának növelésére irányuló beruházásokhoz kötött adókötelezettség-csökkentési lehetőség nem áll összhangban az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó sajátos céljával. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a törvény azon rendelkezései, amelyek beruházás esetén az adókötelezettség csökkentését írják elő, olyan vállalkozások között tesznek különbséget, amelyek összehasonlítható jogi és ténybeli helyzetben vannak az egészségügyi hozzájárulás sajátos célja tekintetében, ezáltal pedig eltérést hoznak létre a referenciarendszertől.

- (41) Ezért a Bizottság úgy véli, hogy az intézkedések *prima facie* szelektívek.

⁽¹⁴⁾ A C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., *Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EU:C:2011:732). Lásd még analógia útján a C-385/12. sz., *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.* ügyben hozott ítéletet (EU:C:2014:47), amelyben a Bíróság megállapította: „Az EUMSZ 49. és az EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes a bolti kiskereskedelem árbevételére kivetett adóra vonatkozó olyan tagállami jogszabály, amely e jogszabály értelmében kapcsolt vállalkozásnak minősülő, vállalatcsoportba tartozó adóalanyokat arra kötelezi, hogy árbevételüket egy erősen progresszív adómérték alkalmazása keretében adják össze, majd az így kapott adóösszeget egymás között valós árbevételük arányában osszák szét, amennyiben – és ennek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata – a vállalatcsoportba tartozó és a különadó legfelső adósávjába eső adóalanyok többnyire más tagállamban székhellyel rendelkező társaságok kapcsolt vállalkozásai.”

4.1.3.3. Indokolás

- (42) A referenciarendszertől eltérő intézkedés nem szelektív, ha azt a rendszer jellege vagy általános felépítése indokolja. Ez a helyzet akkor, ha a szelektív elbánás a rendszer lényegi részét képező, annak működését és eredményességét biztosító mechanizmusok következménye⁽¹⁵⁾. Az erre vonatkozó igazolást az érintett tagállamnak kell benyújtania. E tekintetben a tagállam nem hivatkozhat külső politikai célokra – például regionális, környezet- vagy iparpolitikai célokra – annak igazolása érdekében, hogy egy adott rendszeren belül egyes vállalkozásokat differenciált bánásmódban részesít.
- (43) A magyar hatóságok azzal érveltek, hogy az egészségügyi hozzájárulás az egészségügyi kockázatot okozó termékek gyártása és kereskedelme után fizetendő, és nem kapcsolódik a gazdasági szereplők nyereségéhez, bár az adómértéket az adóalanyok teherviselő képességéhez igazították. A magyar hatóságok véleménye szerint a vállalkozások piaci részesedése, valamint piacvezető és ennek következtében ármeghatározó szerepe jobban tükrözi fizetési képességüket és az általuk okozott kockázatokat mint nyereségességük. A nyereség a hozzájárulás alapjaként a legkevésbé alkalmas tényező annak kifejezésére, hogy a hozzájárulás alanyai mekkora egészségügyi kárt okoznak a tevékenységükkel. Ezen túlmenően az alacsony árbevételű vállalkozásokkal összehasonlítva a jelentősebb árbevétellel és piaci részesedéssel rendelkező vállalkozások sokkal nagyobb mértékben képesek befolyásolni az adott termék piacát, mint amekkora a különbség az árbevételük szintje között. Ezért a hozzájárulás célját szem előtt tartva mindez azzal a következménnyel is jár, hogy a dohánytermékek piacán magasabb árbevételt elérő gazdasági szereplők a dohányzással összefüggésben exponenciálisan nagyobb káros egészségügyi hatást okoznak.
- (44) A jelen esetben a progresszív adókulcs jelentős mértékű viszonylagos emelkedése miatt a Bizottság nem véli úgy, hogy a fizetési képesség irányadó elvként szolgálhat az árbevétel alapú adózáshoz. A nyereségalapú adókkal szemben⁽¹⁶⁾ az árbevétel alapuló adók nem veszik figyelembe az adott árbevétel elérése során felmerült költségeket. Ezért ennek ellentmondó konkrét bizonyíték hiányában kétségesnek tűnik, hogy önmagában az elért árbevétel összege – a felmerült költségektől függetlenül – tükrözné a vállalkozás fizetési képességét. A Bizottság továbbá arról sincs meggyőződve, hogy az alacsonyabb árbevételű vállalkozásokkal összehasonlítva a jelentősebb árbevétellel rendelkező vállalkozások sokkal inkább képesek befolyást gyakorolni a termékipiacra és automatikusan nagyobb, dohányzással összefüggő káros hatásokat idéznek elő olyan mértékben, amely indokolná a törvényben elfogadott, árbevétel alapuló progresszív adókulcsok alkalmazását.
- (45) A Bizottság mindenesetre úgy véli, hogy még ha a fizetési képesség és az egészségre gyakorolt negatív hatás az árbevétel alapuló egészségügyi hozzájárulásból fakadó elvnek lennének is tekinthetők, ez csak lineáris adómértéket indokolna, kivéve, ha bizonyítást nyer, hogy a fizetési képesség és az egészségre gyakorolt negatív hatások az árbevétel növekedésével progresszív módon emelkednek. A Bizottság úgy véli, hogy az árbevétel alapuló adók progresszív adókulcsa csak akkor lehet indokolt, ha az adó konkrét célja valóban progresszív kulcsokat tesz szükségessé, azaz például, ha bizonyítást nyer, hogy az adott tevékenység által létrehozott azon externáliák, amelyeket az adó kezelni hivatott, szintén progresszív módon növekednek. A progresszív adókulcsok szerkezetét is meg kell indokolni. Különösen meg kell indokolni, hogy a 60 milliárd HUF-ot meghaladó árbevétel egészségére gyakorolt hatása miért 22-szer akkora, mint a 30 milliárd HUF alatti árbevételé. Magyarország nem nyújtott be ilyen indokolást.
- (46) A Bizottság nincs meggyőződve arról, hogy a dohánytermékek gyártása és kereskedelme által okozott egészségügyi károk a generált árbevételnek és az intézkedés keretében alkalmazandó adómérték-emelkedésnek megfelelően progresszíven növekednének. Ezenkívül az a feltétel, hogy a dohánytermékek gyártásából és kereskedelméből származó árbevételnek az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett vállalkozás teljes éves árbevételének legalább 50 %-át kell kitennie, szintén ellentmondani látszik annak az adó progresszivitására vonatkozó indoklásnak, amely a dohánytermékek egészségre gyakorolt hatásain alapszik. Az adó célja tekintetében ez a követelmény azt jelentené, hogy az olyan vállalkozások által értékesített dohánytermékek, amelyeknek a dohánytermékek gyártásából és kereskedelméből származó árbevétele nem éri el az 50 %-ot, nem gyakorolnak olyan káros hatást gyakorol az egészségre, mint az olyan vállalatok által értékesített termékek, amelyek dohánytermékekből származó árbevétele ennél nagyobb arányú. Következésképpen úgy tűnik, hogy e kötelezettség nem áll összhangban az intézkedés állítólagos céljával.
- (47) Ami a beruházáshoz kötött adókötelezettség-csökkentést illeti, az szintén nem indokolható az adórendszer jellegével és általános felépítésével. A Bizottság úgy véli, hogy a beruházásokhoz kötött, akár 80 %-os adókötelezettség-csökkentési lehetőség nem áll összhangban az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó sajátos céljával. Az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó célja, hogy forrásokat teremtsen az egészségügyi

⁽¹⁵⁾ Lásd például a C-78/08 – C-80/08. sz., *Paint Graphos és társai* egyesített ügyekben hozott ítélet (EU:C:2011:550) 69. pontját.

⁽¹⁶⁾ Lásd a Bizottság közleményét az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról, 24. pont. A progresszív adómérték indoklására alkalmas újraelosztási célra vonatkozó állítást kifejezetten csak a nyereség vagy (nettó) eredmény adóztatására vonatkozóan fogalmazták meg, nem pedig az árbevétel alapuló adók tekintetében.

rendszer számára és emelje az egészségügyi ellátás színvonalát, tekintve, hogy a dohányzás elsődleges szerepet játszik számos betegség kialakulásában, és jelentősen hozzájárul az egészségügyi kiadások emelkedéséhez. Ebből kifolyólag a Bizottság úgy véli, hogy e céllal ellentétes az olyan beruházásokhoz kötött adókötelezettség-csökkentési lehetőség, amelyeknek célja a vállalkozás gyártási- és kereskedelmi kapacitásainak növelése, mivel, mint azt már a (40) preambulumbekzdésben megállapítottuk, az ilyen beruházások inkább a vállalkozás gyártási és kereskedelmi kapacitásait és ezzel együtt éppen azokat a negatív externáliákat növelnék, amelyek enyhítésére az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó törekszik. Ezenkívül az árbevétel adóztatásán alapuló hozzájárulás nem vehet figyelembe költségeket.

- (48) A Bizottság ennek megfelelően úgy véli, hogy az adórendszer jellege és általános felépítése nem igazolja az intézkedéseket. Ezért úgy kell tekinteni, hogy az intézkedések szelektív előnyben részesítik az alacsonyabb árbevételű (tehát kisebb) dohányipari vállalkozásokat, valamint azokat a vállalkozásokat, amelyek olyan beruházásokat hajtottak végre, amelyek alapján az egészségügyi hozzájárulás címén beszedett adó tekintetében csökkenthető az adókötelezettség.

4.1.4. A verseny torzítása és az Unión belüli kereskedelemre gyakorolt hatás

- (49) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint ahhoz, hogy egy intézkedés állami támogatásnak minősüljön, torzítania kell a versenyt, vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie, és érintenie kell az Unión belüli kereskedelmet. Az intézkedések minden olyan vállalkozásra alkalmazandók, amelynek dohánytermékek magyarországi gyártásából és kereskedelméből származó árbevétele van. A magyarországi dohányipar nyitott a verseny előtt, és a piacon más tagállamokból származó, valamint nemzetközi gazdasági szereplők is jelen vannak, így a bizonyos iparági szereplők számára nyújtott támogatások alkalmasak arra, hogy érintsék az Unión belüli kereskedelmet. Addig a mértékig mennyiben az intézkedések mentesítik az alacsonyabb árbevételű rendelkező, illetve a támogatható beruházásokat végrehajtó vállalkozásokat az egyébként fizetendő adó kötelezettsége alól, amit akkor kellene fizetniük, ha ugyanakkora egészségügyi hozzájárulást volnának kötelesek fizetni, mint a magas árbevételű és beruházásokat végre nem hajtó vállalkozások, az ezen intézkedések alapján nyújtott támogatás működési támogatásnak minősül, mivel e vállalkozásokat olyan teher alól mentesíti, amelyet szokásos körülmények között a rendes tevékenységük vagy mindennapos üzletmenetük során vieselniük kellett volna. A Bíróság következetesen úgy ítélte meg, hogy a működési támogatás torzítja a versenyt⁽¹⁷⁾, így az e vállalkozásoknak nyújtott bármely támogatást úgy kell tekinteni, hogy az torzítja a versenyt, vagy a verseny torzításával fenyeget azáltal, hogy megerősíti azok pénzügyi helyzetét a magyar dohánypiacon. Következésképpen az intézkedések torzítják a versenyt, vagy a verseny torzításával fenyegetnek, és érintik a tagállamok közötti kereskedelmet.

4.1.5. Következtetés

- (50) Mivel az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében előírt valamennyi feltétel teljesül, a Bizottság úgy véli, hogy a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulása, amely a dohányipari vállalkozások számára progresszív adórendszerrel és bizonyos beruházásokhoz kötött adókötelezettség-csökkentést állapít meg, az említett rendelkezés értelmében állami támogatásnak minősül.

4.2. A támogatás összeegyeztethetősége a belső piaccal

- (51) Az állami támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintendő, ha az EUMSZ 107. cikkének (2) bekezdésében felsorolt kategóriák⁽¹⁸⁾ valamelyikébe tartozik, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehet tekinteni, ha a Bizottság megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdésében felsorolt kategóriák⁽¹⁹⁾ valamelyikébe tartozik. Ugyanakkor a támogatást nyújtó tagállamot terheli annak bizonyítása, hogy az általa nyújtott állami támogatás az EUMSZ 107. cikkének (2) vagy (3) bekezdése szerint összeegyeztethető a belső piaccal⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ A C-172/03. sz. Heiser-ügyben hozott ítélet (EU:C:2005:130) 55. pontja. Lásd még a C-494/06. P. sz., *Bizottság kontra Olaszország és Wam* ügyben hozott ítélet (EU:C:2009:272) 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-271/13. P. sz., *Rousse Industry kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:2014:175) 44. pontját. A C-71/09. P., C-73/09. P. és C-76/09. P. sz., *Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EU:C:2011:368) 136. pontja. Lásd még a C-156/98. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:2000:467) 30. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

⁽¹⁸⁾ Az EUMSZ 107. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek a következőkre vonatkoznak: a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás; b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás; és c) a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területeinek nyújtott támogatás.

⁽¹⁹⁾ Az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivételek a következőkre vonatkoznak: a) az egyes térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás; b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás; c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás; d) a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás; és e) a Tanács határozata által meghatározott támogatás.

⁽²⁰⁾ A T-68/03. sz., *Olympiaki Aeroporja Ypiresies kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:T:2007:253) 34. pontja.

- (52) A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok nem nyújtottak be érveket arra vonatkozóan, hogy az intézkedések miért lennének összeegyeztethetőek a belső piaccal, és hogy Magyarország nem tett észrevételt az eljárás megindításáról szóló határozatban az intézkedések összeegyeztethetőségével kapcsolatban megfogalmazott kételyekre. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a Szerződés fent említett rendelkezéseiben előírt kivételek egyike sem alkalmazandó, mivel úgy tűnik, hogy az intézkedések célja nem az említett rendelkezésekben felsorolt célkitűzések valamelyikének elérése. Következésképpen az intézkedések nem nyilváníthatók összeegyeztethetőnek a belső piaccal.

4.3. A támogatás visszatérítése

- (53) A dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulását soha nem jelentették be, és a Bizottság sem nyilvánította azokat a belső piaccal összeegyeztethetőnek. Mivel az egészségügyi hozzájárulás progresszív szerkezete, valamint az egyes beruházások megtételéhez kötött adókötelezettség-csökkentési rendelkezések az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak és az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ⁽²¹⁾ 1. cikkének c) pontja értelmében új támogatásnak minősülnek, és megvalósításukra a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdésében rögzített felfüggesztési kötelezettség megsértésével került sor, ezek az intézkedések az (EU) 2015/1589 rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében jogellenes támogatásnak minősülnek.
- (54) Mivel megállapítást nyert, hogy az intézkedések jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatást képeznek, a támogatást az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkével összhangban vissza kell fizettetni annak kedvezményezettjeivel.
- (55) Magyarország azonban megerősítette, hogy az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozattal kiadott felfüggesztő rendelkezés eredményeképpen a dohányipari vállalkozásokra kivetett egészségügyi hozzájárulás végrehajtását felfüggesztette.
- (56) Ezért az intézkedések keretében tényleges állami támogatás nyújtására nem került sor. Ezért nincs szükség visszafizetésre.

5. KÖVETKEZTETÉS

- (57) A Bizottság megállapítja, hogy a dohányipari vállalkozásokra egészségügyi hozzájárulás címén kivetett, a dohányipari vállalkozásokra progresszív adószervezetet előíró adó, valamint az adófizetési kötelezettség bizonyos beruházások megtételéhez kötött csökkentése az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, és hogy Magyarország a szóban forgó támogatást jogellenesen, az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével hajtotta végre.
- (58) Ez a határozat nem sérti az arra vonatkozó esetleges vizsgálatokat, hogy az intézkedések összhangban állnak-e a Szerződésben foglalt alapvető szabadságokkal, különösen a Szerződés 49. cikkében biztosított letelepedés szabadságával,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Magyarország által a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulásáról szóló, 2014. évi XCIV. törvénnyel bevezetett, a dohányipari vállalkozásokra vonatkozó progresszív adókulcsszerkezet, valamint az adófizetési kötelezettség bizonyos beruházások megtételéhez kötött csökkentésére vonatkozó rendelkezések az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülnek, és azokat Magyarország ugyanazon szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve, jogellenesen hajtotta végre.

⁽²¹⁾ A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

2. cikk

Az 1. cikkben említett program keretében nyújtott egyedi támogatás nem minősül állami támogatásnak akkor, ha odaítélésének időpontjában megfelel a 994/98/EK tanácsi rendelet ⁽²²⁾ 2. cikke vagy az (EU) 2015/1588 tanácsi rendelet ⁽²³⁾ 2. cikke alapján elfogadott rendeletben foglalt feltételeknek, bármelyik is a hatályos szabályozás a támogatás odaítélésének időpontjában.

3. cikk

Az 1. cikkben említett program keretében nyújtott egyedi támogatás, amennyiben odaítélésének időpontjában megfelel az (EU) 2015/1588 rendelettel hatályon kívül helyezett és felváltott 994/98/EK rendelet 1. cikke alapján elfogadott rendeletben vagy bármely más jóváhagyott támogatási programban meghatározott feltételeknek, az ilyen típusú támogatásra alkalmazott maximális támogatási intenzitás erejéig összeegyeztethető a belső piaccal.

4. cikk

Magyarországnak e határozat elfogadásának napjával kezdődő hatállyal meg kell szüntetnie az 1. cikkben említett program szerinti támogatás összes függőben lévő kifizetését.

5. cikk

Magyarországnak gondoskodnia kell e határozatnak a határozatról szóló értesítéstől számított négy hónapon belüli végrehajtásáról.

6. cikk

(1) Magyarországnak az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül be kell nyújtania az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes leírását;

(2) Magyarországnak folyamatosan tájékoztatnia kell a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedésekről. A Bizottság egyszerű kérésére Magyarországnak haladéktalanul be kell nyújtania az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekre vonatkozó információkat.

7. cikk

Ennek a határozatnak Magyarország a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2016. július 4-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

⁽²²⁾ A Tanács 994/98/EK rendelete (1998. május 7.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 142., 1998.5.14., 1. o.).

⁽²³⁾ A Tanács (EU) 2015/1588 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 248., 2015.9.24., 1. o.).